

[Christophersen.]

og af indehaverens økonomiske forhold gør det rimeligt, at man har en sådan begrænsning for ligesom at få fastholdt den ligestilling, som hele tiden har været tanken bag boligforliget.

Ved disse 2 lovforslag her, som jeg på mit partis vegne skal anbefale at vi hurtigt får færdiggjort, således at der kan skabes den fornødne sikkerhed blandt både lejere og ejere, opnås der efter venstres opfattelse to vigtige ting.

For det første får altså nu både de ejere og de lejere, der omfattes af forslaget, bedre tid til den omstilling af deres private økonomi, som de stærkere stigninger nødvendiggør, og for det andet fastholdes boligforliget og boligforligets principper. Her vil jeg da godt understrege, hvad også hr. Knud Damgaard understregede i sit indlæg, at det princip, som vi for huslejefastsættelsens vedkommende opererer med, er et princip, som såvel grundejernes som lejernes organisationer har lagt på folketingets bord, og som i øvrigt her i folketinget nu må have en meget betydelig dækning. Det gælder ikke alene forligspartierne, men også SF, som på et tidligere tidspunkt har støttet dette princip. Vi mener, det er nyttigt, at man således fastholder roen omkring den fremtidige boliglovgivning, og på den baggrund skal jeg så på venstres vegne anbefale lovforslagene til hurtig udvalgsbehandling og en hurtig vedtagelse.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet har med interesse fulgt debatten omkring de ændringer i lejelov og ligningslov, der blev vedtaget af et flertal i folketinget for 3 måneder siden.

Når det drejer sig om huslejepolitikken, har fremskridtspartiet ved enhver lejlighed fremhævet, at der aldrig bliver ro omkring huslejepolitikken og boligpolitikken her i landet, før vi får indført et frit boligmarked. Kun når det gælder fri prisdannelse, vil huslejerne blive rimelige, sådan at kvalitet, faciliteter og beliggenhed bliver afgørende for huslejeniveauet, sådan som det allerede i øjeblikket gælder i 215 af landets 277 kommuner.

Men det nytter ikke meget, at fremskridtspartiet i skrift og tale arbejder for en politik, hvor man over en kortere årrække

stræber frem mod et frit boligmarked, når der her i folketinget er et tungt flertal, som stadig mener, at liberalisering er af det onde.

Under anden behandling i marts måned af de regler, som nu skal ændres, kritiserede jeg — det fremgår af Folketingstidende sp. 1578 — den forhastede behandling, lovforslagene havde været igennem. Jeg kritiserede, at der ikke havde været mulighed for en saglig og grundig behandling af de regler, der skulle gælde, og jeg var langt fra den eneste, der advarede. Både her i tinget og uden for tinget blev der advaret mod, hvad der blev betegnet som lovsjusk.

Men hvordan forløb denne andenbehandling af lejereglerne her i folketinget den 12. marts? Man kunne overvære, hvordan forligspartierne gensidigt takkede og roste hinanden for det overmåde gode og tilfredsstillende resultat, man var kommet frem til, og al kritik om, at tingene ikke var ordentligt gennemarbejdet, blev afvist. Jeg tror nok, at hr. Knud Damgaard i den henseende satte den verbale rekord, da han på sp. 1607 udtalte, at det udvalgsarbejde, der lå til grund for lovforslagene, var simpelt hen det mest grundige udvalgsarbejde, hr. Knud Damgaard havde oplevet her i huset.

Hvor grundigt var det så, og hvordan virkede disse regler, specielt om den omkostningsbestemte husleje? Der er næsten ingen grund til at rippe mere op i tingene end højst nødvendigt, for vi kender alle den proteststorm, der har raset ind over Christiansborg siden afslutningen af dette efter boligudvalgsformandens vurdering historisk grundige udvalgsarbejde. Den ene forligsdeltager efter den anden fremsatte i dagspressen udtalelser om, at man ikke vidste, hvad man havde gjort, at undersøgelserne og udvalgsarbejdet ikke havde været grundigt nok, og nu, 14 dage før huslejestigningerne skal træde i kraft og på et tidspunkt, hvor tusindvis af lejere allerede har forudbetalt den forhøjede husleje, og på et tidspunkt, hvor der ligger måske hundredtusinde eller flere klager rundt omkring hos huslejenævnene, kommer man med disse lovforslag, som hævdes at skulle justere, og som vel nok også justerer, nogle af de værste af de fejlkalkulationer, man har lavet.

Men mon ikke det nu er indlysende klart, at man skulle lade være med fra folketingets